

W pracy doktorskiej pochylałam się nad *Królową Śniegu* Hansa Christiana Andersena, z którą to postacią ewidentnie spotkać się musiałam. Emocje kilkuletniej dziewczynki związane z tą przedziwną Królową, a właściwie jej kilkuminutowym pojawieniem się na scenie, najprawdopodobniej zaważyły na wyborze przeze mnie zawodu aktorki. Wielokrotne późniejsze spotkania z typem femme fatale zafascynowały mnie i sprowokowały do przeprowadzenia dłuższej analizy i dojścia do przyczyny ich silnych zachowań, jakże inspirujących artystów.

Praca z reżyserem Piotrem Cieplakiem była niezwykle ważnym czasem w moim życiu zawodowym. O tych i o innych twórczych spotkaniach, które miały wpływ na moją aktorską drogę, staram się opowiedzieć i przeprowadzić analizę pracy nad rolą.

W jednym z rozdziałów opisuję, jak wieloletnia współpraca w charakterze asystentki Zbigniewa Zamachowskiego wpłynęła na moją samodzielną pracę ze studentami Akademii Teatralnej. Próbuję opisać kierunek poszukiwań metody uwolnienia muzykalności w studentach poprzez m.in. biały głos czy też próby odciążenia za pomocą wyobraźni panicznego, zwykle niszczącego skupienia nad linią melodyczną. Opisuję kilka przypadków, gdzie sposób poszukiwań w pracy dał zaskakujące efekty.

W końcowych przemyśleniach zdałam sobie sprawę, jak bardzo w moim (i pewnie nie tylko w moim) przypadku ten cudowny i zarazem okrutny zawód jest poplątany i pomieszany. Praca nad rolą, która przez cały okres prób, a czasem i dłużej, porywa nas w inne rejony życia, jest jednym z najciekawszych momentów procesu tworzenia się spektaklu i roli.

Rozprawa doktorska dotyczy problemu dzisiejszego zubożenia człowieka na drugiego człowieka. Ponowoczesność, którą przewidział Witkacy, zaczyna ujawniać się w jakże ważnych relacjach międzyludzkich. Przestajemy się widzieć, słyszeć i ze sobą rozmawiać.

WYDZIAŁ AKTORSKI

Wpłynęło dn. 12.07.18
L. dz. 5/1/07/18

